

INTERVIEWEE:	Toman Brod
PHOTO TAKEN IN:	Prague
YEAR:	1950s
INTERVIEWER:	Lenka Koprivova

DOTAZOVAN :	Toman Brod
MÍSTO VZNIKU:	Praha
DATUM:	50. léta
TAZATEL:	Lenka Koprivová

This is a photograph taken at the Military Historical Institute and those men are Western military attachés posted to their embassies in Prague. My job was to give them them a tour of the museum and show them the exhibits. I got the job because I spoke English and my other colleagues didn't. These visitors made fun of my explanations, because I of course told them the stupidities I was instructed to spout out, and they grimaced and made faces.

Toto je fotografie z mého pracoviště, z Vojenského historického ústavu. Jednou nám tam přišla na návštěvu delegace západních vojenských přídelenců, bylo jich asi deset, které jsem měl provést muzeem a ukázat jim místní exponáty. Úkol jsem dostal asi proto, že jsem uměl anglicky. Návštěva si z mého výkladu dělala legraci, protože jsem samozřejmě vykládal blbiny, ty exponáty byly blbé, takže se šklebili...

This photograph shows me and my wife Libuse Brodova. It was made in the 1980's in Prague.

Fotografie zobrazuje mě s manželkou Libuší Brodovou. Vznikla v 80. letech 20. století v Praze.

In the army

V armádě

INTERVIEWEE:	Harry Fink
PHOTO TAKEN IN:	
YEAR:	1910s
INTERVIEWER:	Barbora Pokreis

DOTAZOVAN :	Harry Fink
MÍSTO VZNIKU:	
DATUM:	10. léta 20. století
TAZATEL:	Barbora Pokreis

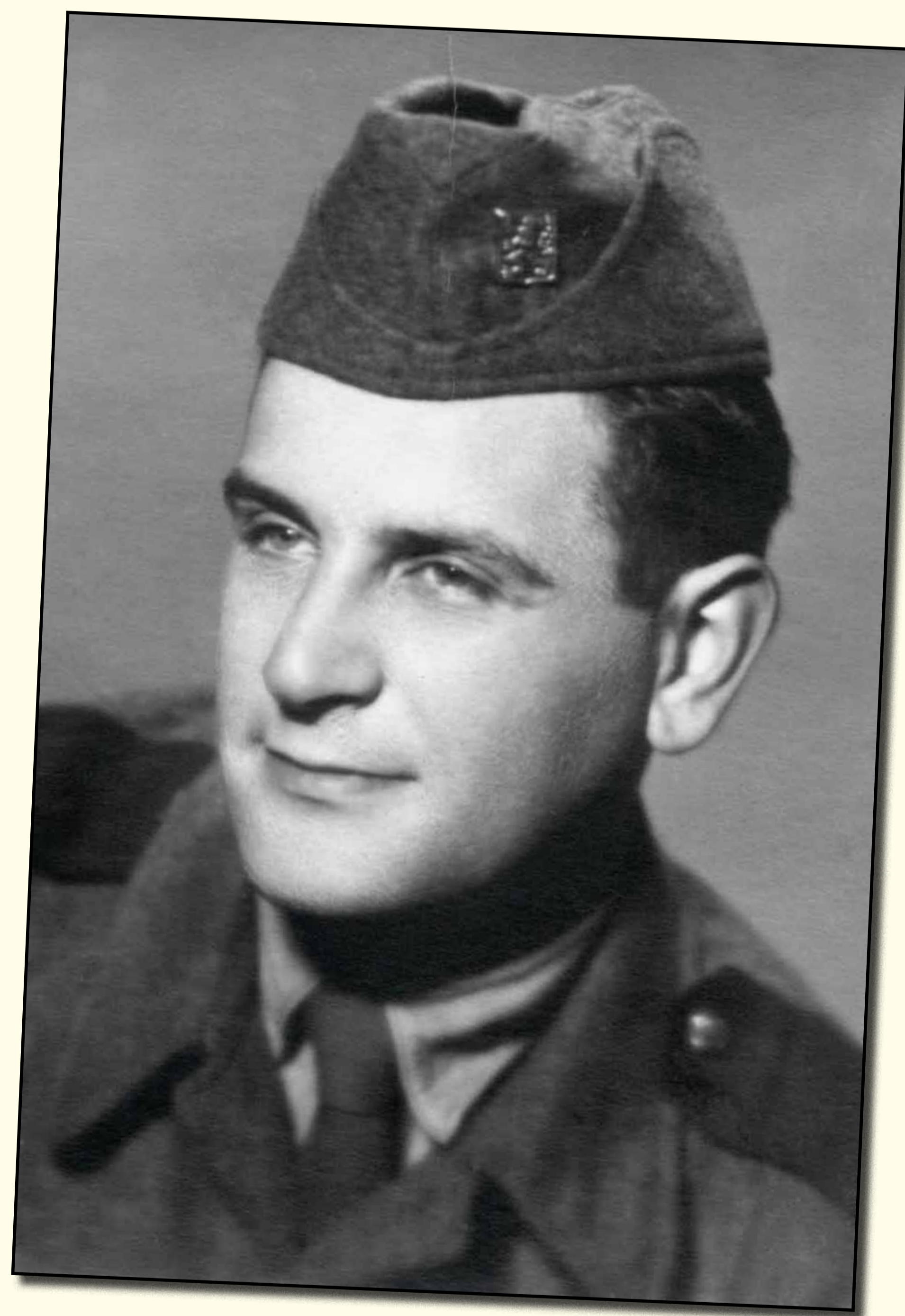
In the photo you can see my father Ludvik Fink. He's standing in top row. In his hand he's holding a cigarette. My father was in the army for seven years, because in those days basic army service lasted three years, and just when he was supposed to take off his uniform, World War I broke out, and he stayed in for another four years. He spent the entire time in former Yugoslavia, in Bosnia and Herzegovina and in Serbia.

Na fotografii je můj otec Ludvík Fink. Stojí v horní řadě. V ruce drží cigaretu. Otec byl na vojně sedm roků, protože v té době vojenská základní služba trvala tři roky, a když měl vysvléci uniformu tak, vypukla první světová válka a zůstal tam další čtyři roky. Celou dobu byl v bývalé Jugoslávii, Bosně a Hercegovině a v Srbsku.

My father Ludvik Fink in an army uniform.

Můj otec Ludvík Fink ve vojenské uniformě.

My portrait in an army uniform.

Můj portrét ve vojenské uniformě.

Centropa

www.centropa.org
www.centropa.hu
www.centropa.org/at

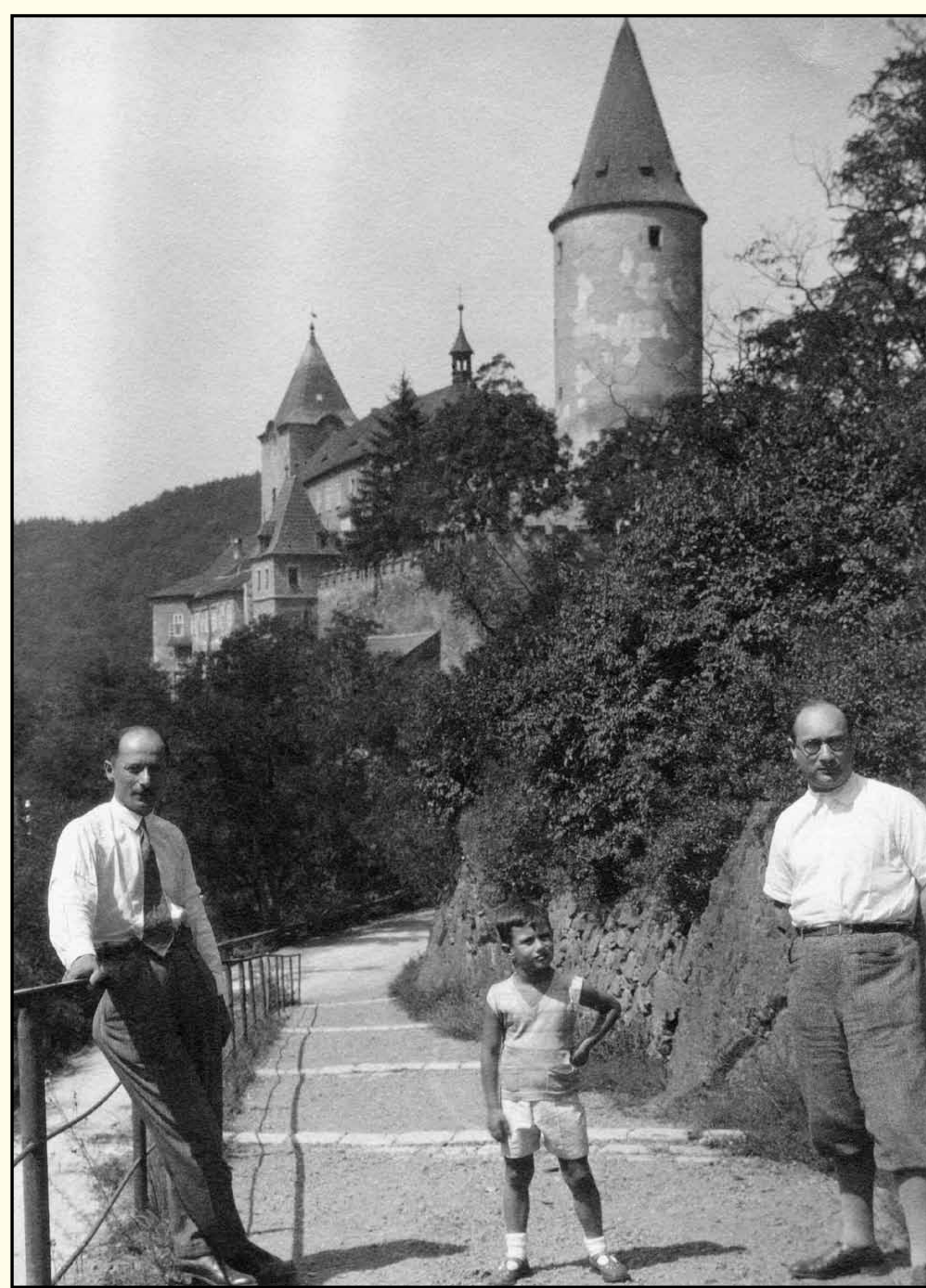
INTERVIEWEE:	Martin Glas
PHOTO TAKEN IN:	
YEAR:	1917
INTERVIEWER:	Lenka Koprivova

DOTAZOVAN :	Martin Glas
MÍSTO VZNIKU:	
DATUM:	1917
TAZATEL:	Lenka Koprivová

During World War I, my father (standing first from left) served in the Austro-Hungarian army at the Russian front; he made it as far as Lieutenant. Once, when he was on leave, he went to visit his uncle in Jihlava, where he met my mother. That was in 1916. Then he left again for the front and was captured, which is where this photo was taken. He managed to escape, and arrived in Vienna on 28th October 1918, on the exact day that the independent Czechoslovak Republic was proclaimed. My father used to recall that on that day his faithful batman, a Czech, left him, because he no longer saw a reason to serve him.

Můj tatínek (stojící první zleva) sloužil za první světové války v rakousko-uherské armádě na ruské frontě, dosáhl hodnosti poručíka. Když byl jednou na dovolené, jel navštívit svého strýce do Jihlavy, kde se seznámil s mojí maminkou. To bylo v roce 1916. Pak zase odjel na frontu a padl do zajetí, právě tato fotografie v něm byla pořízena. Ze zajetí se mu podařilo uprchnout a do Vídně se dostal 28. října 1918, tedy přesně v den, kdy byla vyhlášena samostatná Československá republika. Tatínek vzpomínal, že právě ten den ho opustil jeho věrný pucflek, Čech, který už neviděl důvod dále mu sloužit.

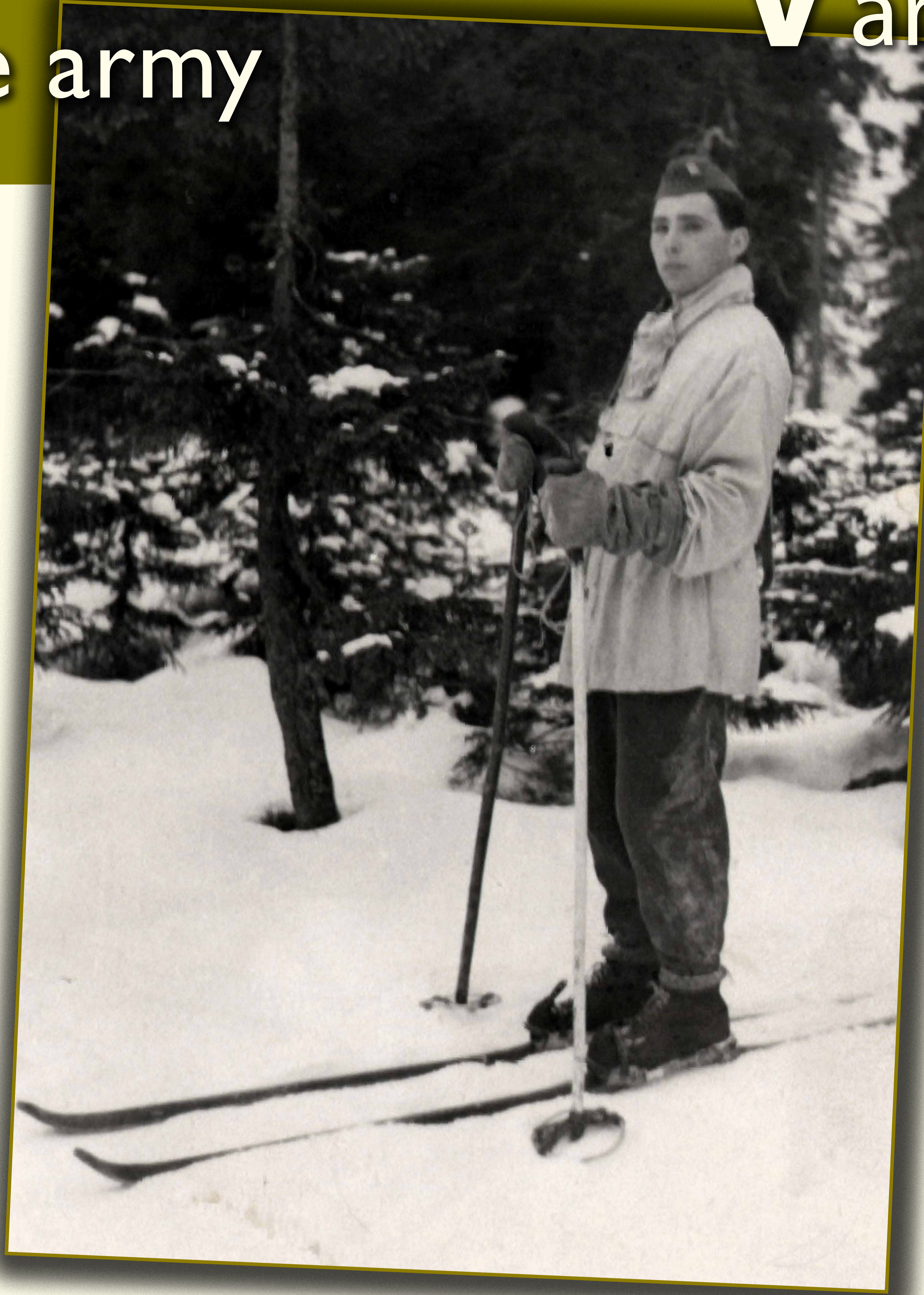
This photograph was taken on an outing my father (first from right) was on with my older brother Honza.

Tato fotografie vznikla na jednom z výletů na hradě Křivoklát, na kterém byl tatínek (vpravo) s mým starším bratrem Honzou.

I In the army

V armádě

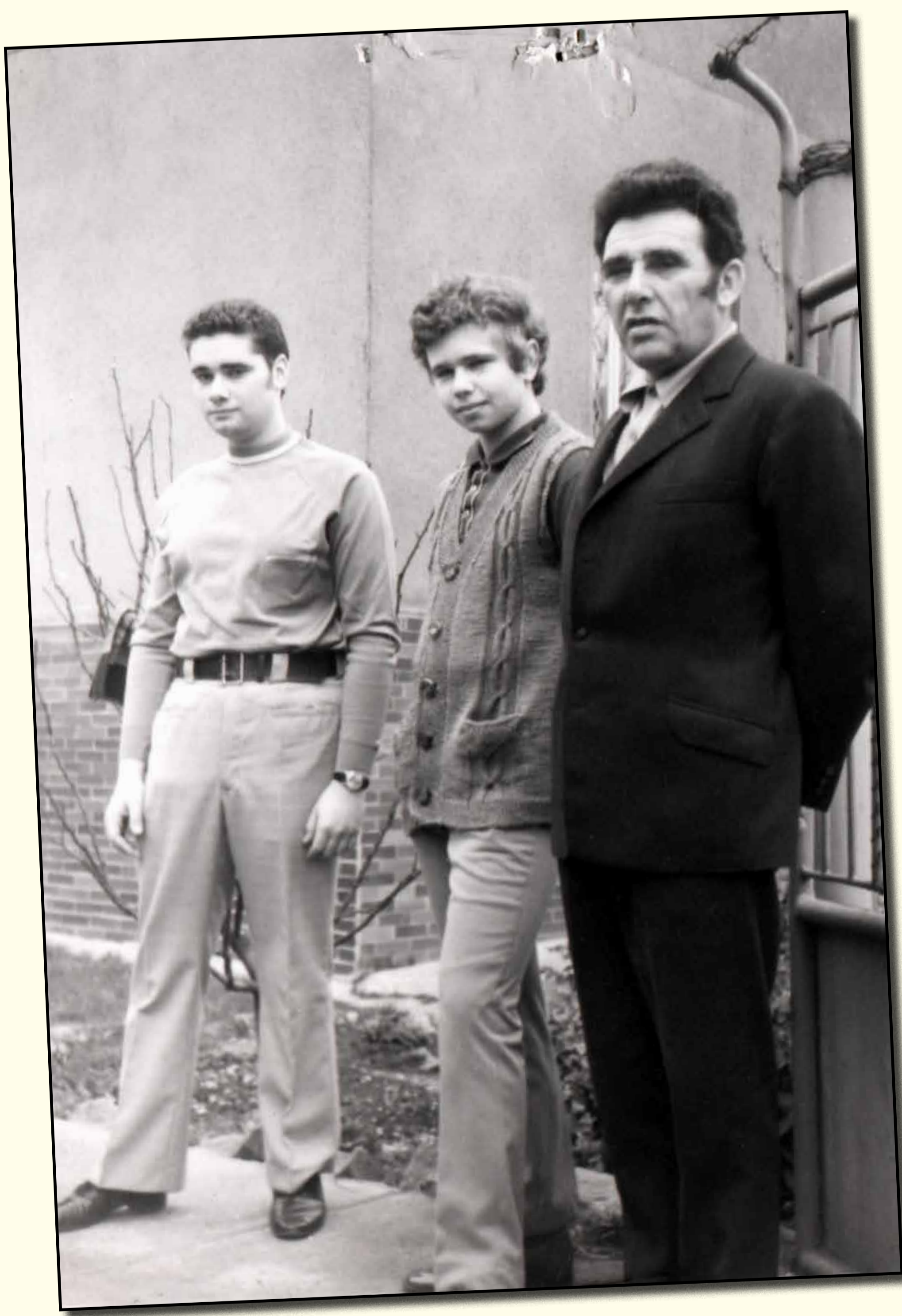

INTERVIEWEE:	Alexander Gajdos
PHOTO TAKEN IN:	Smrekovica
YEAR:	1940s
INTERVIEWER:	Martin Korcok

DOTAZOVAN :	Alexander Gajdo ☐
MÍSTO VZNIKU:	Smrekovica
DATUM:	40. léta 20. století
TAZATEL:	Martin Korčok

In Prague, we soldiers used to go on “maneuvers.” For example we’d train for fighting in the streets of the city. It was up on Bila Hora. Grannies were running out in gas masks and shrieking, “Jesus Mary, the Germans are back.” They didn’t know they were just exercises, and we were only using blanks. There was noise in the streets and so the grannies wanted to get into the shelters. We told them: “Granny, it’s only make believe, it’s not real.”

V Praze jsme jako vojáci chodili na „cvičák“. Nacvičovali jsme například boj v ulicích města. Bylo to na Bílé hoře. Tam vybíhaly babičky s maskami a pokřikovaly: „Ježíšmaria, Němci se opět vrátili“. Ony nevěděly, že je to výcvik a že používáme jen slepé náboje. V ulicích byl rachot a babičky se proto chtěly dostat do úkrytu. My jsme jim říkali: „Babi, to je jen cvičení, to není skutečné.“

Me with my sons. Roman is in the middle, and standing on the left is Milan. Prague, 1970s.

Já se syny. Uprostřed je Roman a vlevo Milan. Praha, po roce 1970.

This picture shows my first wife Irena and me at the beginning of the 1950s.

Snímek zobrazuje mojí první manželku Irenu a mne začátkem 50. let 20. století.

Centropa

www.centropa.org
www.centropa.hu
www.centropa.org/at

In the army

V armádě

INTERVIEWEE:	Alena Munkova
PHOTO TAKEN IN:	
YEAR:	1910s
INTERVIEWER:	Zuzana Skotakova

DOTAZOVAN :	Alena Munková
MÍSTO VZNIKU:	
DATUM:	10. léta 20. století
TAZATEL:	Zuzana Skotaková

This is my grandfather from Kolin, Bohumil Steiner, as a soldier. It's clearly World War I. My grandpa was born in 1871 in Kovansko, Nymburk region. But back then it fell under Kolin. He lived in Kolin, where he was in the textile business, I remember the store. He died 20th October 1932, a year before the death of my mother, his daughter Marie.

Tohle je můj kolínský dědeček Bohumil Steiner jako voják. To je jasně první světová válka. Dědeček se narodil v roce 1871 v Kovansku, okres Nymburk. Žil v Kolíně, kde obchodoval s látkami, na ten obchod si pamatuji. Zemřel 20. září 1932, rok před smrtí mé matky, neboli své dcery Marie.

This is at a studio in Kolin. In the middle is Bohumil Steiner, by grandfather, then on the left Hermína Steinerova, my grandmother, and again my mother Marie and her younger sister Anna.

To je ateliér v Kolíně. Uprostřed je Bohumil Steiner, můj dědeček, vlevo pak Hermína Steinerová, babička, a zase maminka Marie a její mladší sestra Anna.

Centropa

www.centropa.org
www.centropa.hu
www.centropa.org/at

I n the army

V armádě

INTERVIEWEE:	Michal Maud Beer
PHOTO TAKEN IN:	Prostejov
YEAR:	1918
INTERVIEWER:	Martin Korcok

DOTAZOVAN :	Michal Maud Beer
MÍSTO VZNIKU:	Prostějov
DATUM:	1918
TAZATEL:	Martin Korčok

This is a photograph of my father, Friedrich Stecklmacher, as a soldier of the Austro-Hungarian army. What did my father do? In Prostejov there were many factories and workshops that manufactured clothing. I still remember how people from the town and perhaps also from the surrounding villages would take home cut clothing. Often they'd carry them on their backs. They'd sew them at home and then return them to the owner again. Later the sewing was already done in the factories. Grandpa and Father had a dealership.

Fotografie zachycuje mého otce Fridricha Stecklmachera jako vojáka rakousko-uherské armády. Čím se tatínek živil? V Prostějově bylo mnoho továren a dílen na výrobu konfekce. Ještě si pamatuji, jak si lidé z města a snad i z okolních vesnic brali domů nastříhané oděvy. Často je nosili na zádech. Doma je šili a pak zase vraceli majiteli. Později se už šilo v továrnách. Dědeček a tatínek měli obchodní zastupitelství.

Our family: my mother, my younger sister, Karmela. My father and me on his left.

Fotografie zachycující naši rodinu, maminku, mladší sestru Karmelu, otce a po jeho levici mne.

Centropa

www.centropa.org
www.centropa.hu
www.centropa.org/at

In the army

V armádě

INTERVIEWEE:	Kurt Kotouc
PHOTO TAKEN IN:	Frydek Mistek
YEAR:	1950s
INTERVIEWER:	Pavla Neuner

DOTAZOVAN :	Kurt Kotouč
MÍSTO VZNIKU:	Frýdek Místek
DATUM:	50. léta 20. století
TAZATEL:	Pavla Neuner

This is some horrible army chorus where I was singing. I am standing in middle row second from left. I became a member of the communist party right after returning from the concentration camp. Gradually, I began to lose trust in the regime and in the end I even thought of emigration but I already had a family and it was not so easy. The trials of the 1950's and their open anti-Semitism were shocking and sobering for me. One had to remain cautious because to openly distance oneself from the regime could cause a serious threat to one's existence. After the war, anti-Semitism was evident even in official politics.

Toto je nějaký hrozný armádní sbor, ve kterém jsem zpíval. Stojím v prostřední řadě druhý zleva. Hned potom, co jsem se vrátil z koncentračního tábora, jsem se stal členem komunistické strany. Postupně jsem začal ztrácet víru v režim, a nakonec jsem dokonce uvažoval o emigraci, ovšem měl jsem rodinu a nebylo to tak snadné. Utrpení a přelíčení v padesátých letech a otevřený antisemitismus byly pro mne šokující a zároveň vedly k mému vystřízlivění. Člověk musel zůstat obezřetný, protože distancovat se od režimu by bývalo mohlo ohrozit jeho existenci. Po válce byl antisemitismus evidentní i v oficiální politice.

Picture of my uncle Bedrich. He served in Austro-Hungarian army in WWI. He is the fourth from left in standing line.

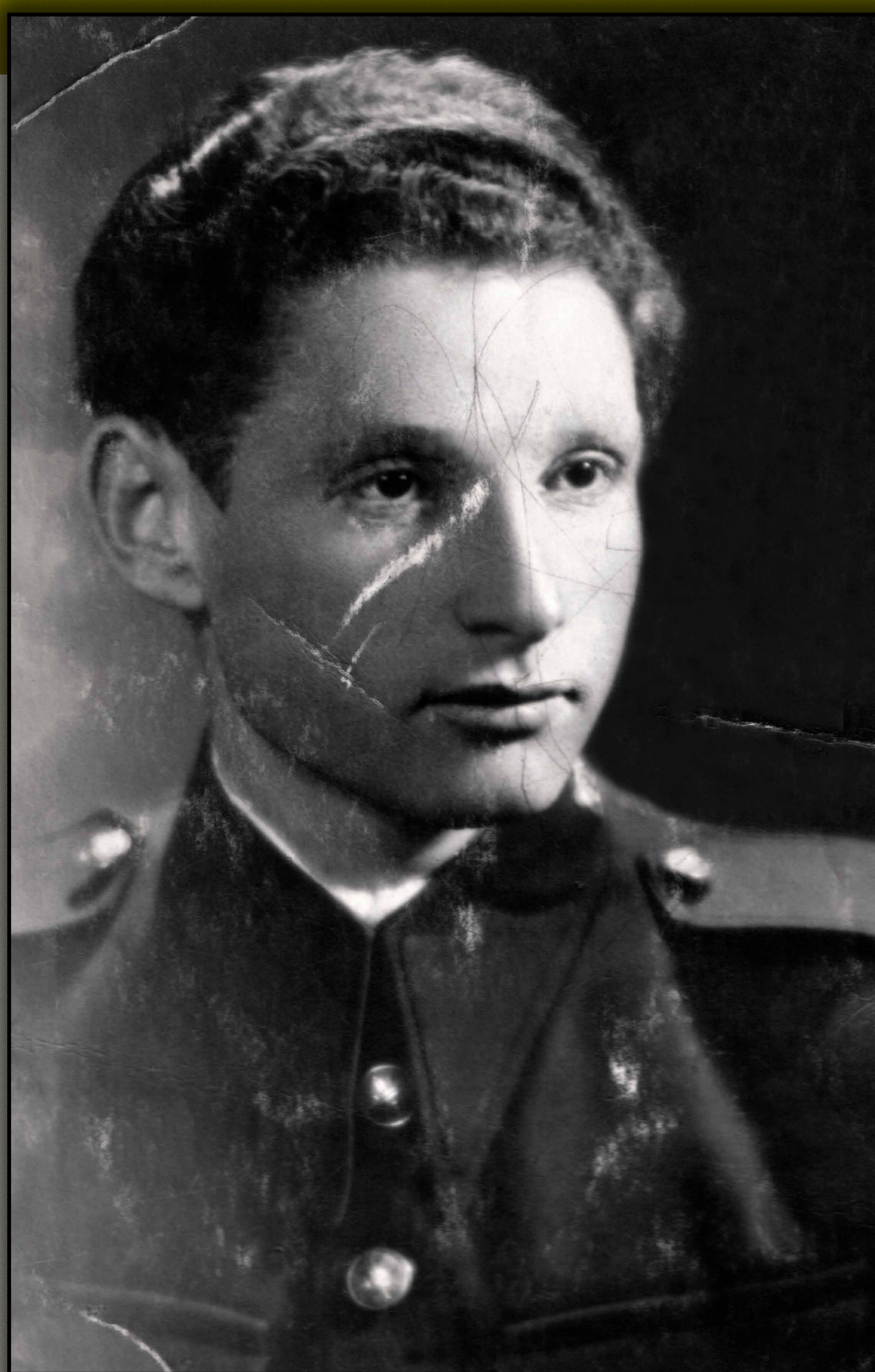
Fotografie mého strýce Bedřicha. Sloužil v rakousko-uherské armádě v první světové válce. Je čtvrtý zleva ve stojící řadě.

Centropa

www.centropa.org
www.centropa.hu
www.centropa.org/at

In the army

V armádě

INTERVIEWEE:	Henrich Zinger
PHOTO TAKEN IN:	Velikiy Berezny
YEAR:	1914
INTERVIEWER:	Ella Levitskaya

DOTAZOVAN :	Henrich Zinger
MÍSTO VZNIKU:	Velký Berezný
DATUM:	1914
TAZATEL:	Ella Levitska

This is me in the Czechoslovak army wearing the uniform of a private. I sent this photograph to my family in Velikiy Berezny. This is one of the pictures that my sister, Helena Zinger, put underneath the floor in our house before the Nazi invasion in 1940. We found this photo during repairs of the house in 1948.

Toto jsem já v uniformě vojína československé armády. Poslal jsem tuto fotografii své rodině do Velkého Berezného. Je to jeden ze snímků, které má sestra, Helena Zingerová, ukryla pod podlahou našeho domu před nacistickou okupací v roce 1940. Během oprav domu v roce 1948 jsme tuto fotografii objevili.

There was a library in our unit. We celebrated the religious holidays of all religions: Jewish and Christian. On Jewish holidays Jewish soldiers were invited to the synagogue where festive dinners of traditional Jewish food were arranged for them. Local Jewish families often invited Jewish soldiers to their homes on Sabbath.

U naší vojenské jednotky jsme měli k dispozici knihovnu. Slavili jsme náboženské svátky různých vyznání: jak židovského, tak křesťanského. O židovských svátcích byli židovští vojáci pozváni do synagogy, kde pro ně byly připraveny sváteční večeře a tradiční pokrmy. O šábese obvykle místní rodiny zvaly do svých domácností židovské vojáky.

This is me on the embankment of the Uzh River in 1929.

Zde stojím na břehu řeky Už v roce 1929.

Centropa

www.centropa.org
www.centropa.hu
www.centropa.org/at